

פרשת חקת

מעלת "המומים"

בספר עבודת ישראל למגיד מקוז'ניץ, (הוא הגאון החסיד רבי ישראל בן רבי שבתאי הופשטיין שהיה תלמיד חכם גאון וחשוב, ואדמו"ר חשוב מגדולי הדור, והוא תלמידם של הנודע ביהודה, כשהיה בפראג, וכן למד תורה אצל המגיד ממזריטש, ורבי שמואל שמעלקא מניקלשבורג ורבי אלימלך מליז'נסק, הנועם אלימלך), כתב רעיון יפה מאד, על דרך מה שמביא אבא עטרת ראשינו רבינו יורם אברג'ל, שאסור לעולם לאדם להרגיש את עצמו שהוא שלם בכל מידה טובה, ולא צריך לתקן שום דבר בעבודת ה' יתברך, כי הרגשה כזו היא מעידה חס ושלום על גאווה וגסות הרוח, ואדרבה, ככל שהאדם יותר ירא שמים הוא יודע שיש לו מה לתקן ולהוסיף, רק שהוא שמח כי הוא עובד את ה' יתברך, וברוך ה' הוא בדרך הנכונה.

והרמז בזה, שכתב בעבודת ישראל, אשר אין בה מום, מי שמרגיש שאין בו שום שום, והוא לא צריך לתקן כלום, זה הסימן של "אשר לא עלה עליה עול", עדיין לא עלה עליו שום עול מלכות שמים ה' יצילנו, ואדרבה זכות הענווה והיראת שמים, זוכים להשגה אמיתית.

זוה לשונו, או יאמר אשר אין בה מום, שמי שמחזיק עצמו לצדיק שתיקן הכל ואין בו מום בוודאי איש כזה הוא שלא עלה עליו עול מלכות שמים כנ"ל. וזהו ונתתם אותה אל אלעזר הכהן והוציא אותה אל מחוץ למחנה, רצה לומר שצריך העובד את ה' שיראה לו שהוא עדיין בחוץ ולא התחיל בעבודת ה' כלל. {תורת רבנו יורם}

